

Nikkarin Kerttu

trad. (Finnish)

1. Yöt, päi-vät mie-les - sä-ni om-pi Kert-tu, muis-tat-han vie-lä tuon nik-ka-rin tyt-tä-
ren?
Sä kul-lan - - nup - - pu, o - ma her - ran - - tert - - tu,
sä mik - si sär - - jit säl - lin sy - dä - - men?

2. Huusniemen tiellä alkoi lemmen valta, kun sun kanssa Papulahan päin kävellä sain ja parasolin alta sun suppusuus ja silmäs loisteen näin.
3. "Nyt on", mä lausuin, "kaunis ilma, neiti." "Kyllä", vastas Kerttu, "onhan se." "Seutu kaunis, vedet niin kuin peili, mut kaikkein kaunein ootte neiti Te."
4. Mut Kerttu vastas: "Tuo on taasen tuota, pois imarrus nyt herra Järvenpää" Niin minä lausin: "Se on aivan totta, en imartele minä kellekään."
5. Perillä sitten tiedustelin hältä, ett saisko hälle hiukan bjuudata. "Kyllä kiitos", ja viime pennilöillä mä ostin kaksi piparkakkua.
6. Ne leivotut sydämen oli muotoon ja kiinni oli toinen toisissaan. Kerttu ymmärs minun ajatukseen ja rinnastaan pääsi huokaus.
7. Illan suussa Kerttua huhuilin mä palatessani höyryvenheelle, kun tungoksessa hätähuudon kuulin! Ah, Kerttu veessä paatin vieressä.
8. Kuin ilves syöksyin minä tytön niskaan, ylös vedin, henkiin pumppasin. Ja vaikken urotöilläin kersku koskaan, tää teko vei mun melkein kihloihin.
9. Mut onni konsanaan ei kestä kauan, vaan toiveet pettää, Kerttu petti mun. Hän tarttui toisen rakastajan paulaan ja sai myös hältä piparkakun.
10. Kuin mieletön mä syöksyin Pietarlahteen: nyt kuolo yksin unhoituksen tois! Mä riisuin kengät, käärin housunlahkeet, mut ves' ol kylmää – huh – mä käännyn pois.